

paa et Tidspunkt, da Pengene endnu flød rigeligt her i Landet og Spekulationen paa Børsen florerede, og da Krigstidens Højkonjunkturer endnu ikke var afløste af den økonomiske Depression, vi har været Vidne til, navnlig i det sidste halve Aars Tid. Dette har ganske naturligt og uundgaaeligt præget mange af Lovens Bestemmelser paa en saadan Maade, at medens de paa den Tid, Loven blev til, maatte forekomme rimelige, maa de under de ændrede Forhold være utidssvarende og virke unødvendigt trykkende og hemmende ikke alene paa det Erhverv, der her er Tale om, Vekselerer-virksomheden, men ogsaa paa Fondsbørsens Forhold i al Almindelighed.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg tillade mig at henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og kun gøre nogle ganske faa yderligere Bemærkninger til de Bestemmelser i Lovforslaget, som enten er helt nye eller formentlig har størst Interesse. Helt ny er saaledes Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, sidste Stykke, der gaar ud paa at indordne ogsaa de udenfor Fondsbørsen staaende Vekselerere under Lovens almindelige Bestemmelser for Forretningernes Udførelse paa Fondsbørsen og de i Forbindelse hermed staaende Straffebestemmelser. Denne foreslaaede Udvidelse af Loven skyldes de Erfaringer, som man ikke mindst i den allerseneste Tid har indhøstet, og som alle har vist det uheldige i, at den i visse Tilfælde nødvendige Regulering af Forholdene paa Fondsbørsen gennem Lovens Bestemmelser ikke kan blive tilstrækkelig effektiv, idet disse Bestemmelser principielt kun gælder Fondsbørsens Medlemmer, medens de udenforstaaende Vekselerere ikke rammes af dem.

I §§ 2 og 9 er det foreslaaet, at den i den gældende Lovs § 3 fastsatte aarlige Afgift paa 2 500 Kr., som paahviler Vekselererne, skal bortfalde. I § 4 foreslaas det, at de i Lovens § 6 tilladte Provisionssatser paa andre Værdipapirer end Obligationer forhøjes. I § 8 foreslaas endelig, at Dækningen af de ved Loven hjemlede Udgifter til Børskommissæren og hans Kontorhold, hvilke Udgifter i indeværende Finansaar vil udgøre 38 000 Kr., fremtidig sker gennem Fondsbørsens Medlemmer, medens der til Dækning af selve Tilsynsudgifterne i Lighed med, hvad der finder Sted mange Steder i Udlandet, paalignes Aktieselskaber og Foreninger, hvis Papirer noteres paa Børsen, en Afgift til Statskassen, hvis Størrelse fastsættes for Aktieselskabers Vedkommende til en Tiendedel Promille af Selskabets

Aktiekapital og for Foreningers Vedkommende til en Tyvendedel Promille af Foreningens i Omløb værende Kasseobligationer. Alle disse Ændringer i de nugældende Bestemmelser er i det væsentlige begrundede i de ændrede Forhold. Medens de økonomiske Vilkaar, Fondsbørsen virkede under ved Lovens Ikrafttræden og navnlig i det sidste Aar forinden dens Ikrafttræden, muligvis kunde begrunde den store aarlige Afgift, maa det erkendes, at de nuværende Forhold neppe mere giver Plads for en saadan Begrundelse. Ikke alene er Afgiften i sig selv som Næringsafgift usædvanlig og derfor vel neppe opretholdelig under normale Forhold, men siden den Tid er Omsætningen paa Fondsbørsen gaaet stærkt ned, Kursernes Fald er betydeligt, medens omvendt Fondsbørsens Medlemmers Driftsudgifter er steget i samme Forhold som alt andet indenfor Forretningslivet. Hertil kommer, at hvis man opretholder Afgiften, kan man ikke paaregne, at den vil indgaa med samme Beløb som nu, idet dens Opretholdelse vil medføre, at i Firmaer, hvor der er flere Indehavere, vil kun den ene af dem vedblive at være Medlem af Fondsbørsen; desuden vil der være flere Vekselerere — maaske flere, end man er tilbøjelig til at tro —, hvis Forretning ligefrem ikke kan bære denne Afgift; de vil trække sig tilbage fra Fondsbørsen, og dette kan de gøre saa meget lettere, som den Fordel, de har ved at være Medlemmer af Fondsbørsen, økonomisk ikke spiller saa stor en Rolle for dem, idet de ved at gøre Forretninger som Vekselerere udenfor Fondsbørsen, men gennem et Medlem af Fondsbørsen, oppebærer samme Provision som han. Under disse Forhold har Ministeriet derfor fundet det billigt at foreslaa, at denne Aarsafgift bortfalder, samtidig med at man foreslaar Provisionssatserne forhøjet, dog saaledes at forstaa, at det ligesom i den nugældende Lov kun er Maksimumssatser, det drejer sig om, som Handelsministeren til enhver Tid har det i sin Haand at kunne nedsætte, hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at Opretholdelsen af dem vilde levne Fondsbørsens Medlemmer en større Fortjeneste, end man skønner rimeligt.

Angaaende den foreslaaede Ændring med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne mellem Medlemmerne af Fondsbørsen og de Foreninger og Selskaber, hvis Papirer er Genstand for Notering, skal jeg blot bemærke, at medens det forekommer mig rimeligt, at Vekselererne selv maa bære de med deres egen Bestyrelse og dens Kontorhold forbundne Udgifter, maa jeg paa